הכניסה לגברים אסורה

(המשך מעמוד 57)

קיים לגבינו. מי קבע איך צריכות נשים להיראות?"

לסוזנה שתי בנות, היום בנות 13 ו־17. הבת הקטנה נשארה עם אביה שהתחתן בינתיים, והגדולה גרה עם עוד שבע בנות בדירת קולקטיב הממומנת על־ידי משרד הסעד והעזרה הסוציאלית.

"כשבתי הבכורה היתה בת 10, היא שאלה אותי למה אני גרה עם חברה. הסברתי לה שאני מאוהבת בחברה שלי ולכן אנחנו גרות יחדיו. כשגדלה בתי, בשלב מסויים בחייה היא התאהבה באשה וקיימה עימה יחסי־מין. לאחר זמן־מה נסתיים הרומן.

"לא יפריע לי אם בתי תהיה לסבית, וגם אם לא יהיו לה ילדים. עולמנו אכזרי והוא לא נועד לילדים."

ומה עושה לסבית שבכל זאת רוצה בילד?

לדעת סוזנה גם לכך יש פיתרון, ולא אחד כי אם שניים. "אפשר למצוא גבר שיסכים להפרות את האשה, ולמסור לה את הילד כדי שתגדלו ללא תביעת אבהות."

אבל לשם כך צריכה האשה להיכנס איתו למיטה, ולא כל אחת מוכנה להקריב קורבן כל־כך גדול.

"קיימת עוד אפשרות, והיא לנסוע לאנגליה, שם מתמחים בתי־החולים ב־הפרייה מלאכותית."

לאשה לא צריך להסביר

כ **שסוזנה מדברת** על מין, היא מביטה בעיניים אוהבות על חברתה אגנס, בת ה־28, שנכנסה לחנות לא מזמן. "בשבילי מין זה לא טכניקה, זוהי הרגשה. הרגשה של להיות עירומה נפשית, לתת למישהי אחרת לקרוא אותך כמו ספר. לגבר צריך להסביר יותר מדי, לאשה לא צריך להסביר כל־כך הרבה, ואם צריך אני מוכנה. עם אשה יש לי הרגשה של שוויון בצרכים, ולכן אני מסוגלת ליהנות הרבה יותר."

אומרים שקנאת נשים אוהבות קשה מזו של גברים.

"זה נכון, אולי משום שאין כל־כך הרבה נשים לסביות, וזה מקשה על הבחי־רה. לכן כל אחת רוצה להגן ככל יכולתה על מערכת היחסים שבנתה. כמו כן, יש תמיד הרגשת ארעיות, כי נשים עדיין לא יכולות להתחתן רשמית, כך שאין ניירות ואין ביטחון שנישאר לנצח.

"לפני שהיכרתי את אגנס ניהלתי רומן של שנתיים עם מרטינה, שכל חייה היתה לסבית. גרנו יחד ואהבנו מאוד. ביחסי עם מרטינה למדתי הרבה. גדלתי איתה על־אף שהיא היתה צעירה ממני מ־11 שנה, היא היתה זו שידעה ולימדה אותי את רזי האהבה. לי לא היה נסיון בכלל.

"אחרי שנתיים היא התאהבה בבחורה אחרת ונפרדנו. בשבילי זו היתה מכה קשה. כאב לי, אך אחרי השוק הזה הייתי עצמאית, עשיתי דברים לבד ולא הייתי תלויה בה. גם היום, אחרי שלוש שנים, אני לא תלויה באגנס. שתינו מאוד עצ־מאיות ואוהבות את עצמאותנו ורוצות שזה יישאר כך.

"אנו עובדות ביחד ויוצאות בערבים ביחד, אך מדי־פעם, כשאחת מאיתנו רוצה לצאת לבד, היא יוצאת לבד. אני, למשל, הייתי לא מזמן חודשיים בארה"ב, לבד.

כמו אצל זוג מעורב

"מדי פעם יש לנו גם יחסים עם נשים אחרות. אגנס התחילה בזה. באחד הערבים היא היתה עם אשה אחרת. כשחזרה, היא סיפרה לי על כך. כשהת־חלנו לגור יחד היה בינינו הסכם שנדבר על הכל.

"בתיאוריה תמיד חשבנו שדבר כזה יכול לקרות, כי שתינו סקרניות לראות ולנסות, אך כשזה קרה הייתי בהלם. קינאתי מאוד, ובעיקר הרגשתי פחד שמא אאבד אותה, שמא יש מישהי טובה יותר ממני. רציתי לפגוש את האשה האחרת.

"פגשתי אותה והסתבר לי שהיא נחמדה מאוד. אני מחבבת אותה ושלושתנו חברות טובות. המעשה קרה לפני שנתיים ויותר, ואף־על־פי־כן אנחנו עדיין ביחד. הבנתי שזה לא נורא ושלא נלקח ממני או מאגנס שום דבר.

"דברים כאלה לא קורים לנו לעיתים קרובות, רק כשאחת מאיתנו בחופש. לגור בשלישייה, אך מין בשלישייה נראה לי מסובך.

"הסיבות השכיחות לכך שזוג נשים לסביות נפרד היא המין. אצל נשים זה בדיוק כמו אצל זוג מעורב. בהתחלה המשיכה המינית חזקה, ואחר־כך, בהדרגה, זה יורד."

ופנטזיות יש לך?

עם אשה יש לי הרגשה של שוויון בדרכים, ולכן אני מסוגלת ליהנות הרבה יותר

לפעמים, כששתינו הולכות יחד למקום מסויים ואני רואה מישהי שמוצאת־חן בעיני, אני משתדלת לא לחשוב עליה. אבל אם נפגוש אשה שתמצא־חן בעיני שתינו, נזמין אותה לביתנו ונראה.

"יש להניח שנסיון כזה רק יחרום, יבנה ולא יהרוס. אגנס בכלל לא קנאית, לפעמים אני רוצה שתקנא קצת. אני גם פתוחה

רשימת פעילויות

הפמיניסטיות מאורגנות מאוד. יש להן הכל — פאב, מועדון־לילה, בית־קולנוע מיוחד, ומישרד המציע שרותי־תיקונים שבו הן עובדות כחשמלאיות, שרברביות, בנאיות ונגריות.

"עכשיו כן, והרבה. כשהייתי נשואה חשבתי שזה חטא אפילו אם לא אספר לאף אחד. אפילו אם היו לי, הדחקתי אותן, ניסיתי להילחם בהן. היום אני יותר חופשייה ומדברת עליהן. פנטזיה אינה תמיד דבר שאנשים רוצים לעשות, או שיקרה במציאות.

"הפנטזיה שלי היא שאני במיטה עם גבר, או עם עוד זוג — גבר ואשה. אבל למעשה אני בכלל לא רוצה בגברים ולא חושבת עליהם. קראתי שני ספרים נהדרים בנושא הפנטזיה, שנכתבו על־ידי נסי פריד. אחד בשם פרחים אסורים, והשני גני הסודי.

"אגנס ואני מדברות הרבה על אוננות ופנטזיה. זהו שטח שהוא תמיד חסוי מאוד. אנו מרגישות נהדר לחלוק חוויות אלה ביניינו, כמו: מה את אוהבת לעשות? איך את אוהבת זאת?"

לפמיניסטיות של מינכן יש הכל. פאב שבו ניתן לשתות בירה ולבלות שעות, מועדון־לילה שבו ניתן לרקוד, בית־קולנוע מיוחד, המקרין פעם בשבוע סרט מיוחד, עם נשים ועל נשים.

יש להן מישרד המציע שרותי־תיקונים כמו: חשמל, אינסטלציה, בנייה, נגרות. כל עובדות המישרד הן, כמובן, נשים.

יש להן עורכות־דין, המטפלות בכל בעיותיהן המישפטיות, ורופאות — נשים מסוגן.

אורנה גזית ■

לבני הכותנה המעולים

סרישאנס

לא הגדולים ביותר–אבל הטובים ביותר

מרתף "לריק"
דיזנגוף 190, ת־א
• ספרים
• תקליטים
• ציורים
פתוח יום יום (כולל מוצ"ש) עד 11.00 בלילה

POMPADOUR
תה פירות וצמחים בשקיקים
לכל המשפחה:
FIXFRUTA
תה תערובת פירות
FIXBUTTE
תה שושנים

פוטו־ברנר
חיפה, רחוב החלוץ 31
צלומי פספורט
בן־רגע! טוב גם לדרכון!
* העתקת מסמכים, על המקום!
* בצוע פיתוח והגדלות צבעוניים ע"י המעבדות הטובות ביותר בארץ!
* תיקוני מצלמות עם חצי שנה אחריות!
מכירה, החלפה, קניה
בימי שלישי, סגור כל היום

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת
פרסום אידיאל
אבן גבירול 110 תל־אביב (פינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 772118